

திருவள்ளுவர் , முப்பானில் , உத்தரவதேம் , தயெவநில , பொய்யாமொழி, வாயுறவை வாழ்த்து, தமிழ்மறை, பொதுமறை என்று பலவற்று நாடங்கள் சட்டிப் போற்றப்படுகின்றது திருக்குறள் . மனிதகுலம் எந்த இடத்தில் வாழ்ந்தாலும் எந்தச் சமூகத்தில் வாழக்கை முறையை மறக்கொண்டிருந்தாலும் அங்கிலைலாம் ஒளியைப் பாய்ச்சி வாழ்வை சிறந்து விளங்க வழிகாட்டும் நிலை திருக்குறளாகும் . இதில் மொத்தம் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன . ஒரு அதிகாரத்திற்குப் பத்துக்குறள் வீதம் மொத்தம் 1330 திருக்குறள் உள்ளன . இவை அனைத்தும் அறத்துப்பால் , பொருட்பால் . இன்பத்துப்பால் என்று மயின்று பிரிவுகளாக வருகின்றன .

இலக்கிய அழகு பொலிய அமைந்த மொழிநடை, காலந்தோறும் புத்தம் புதிய சிந்தயதைத் துண்டும் அருள்வாக்கு ஆகியவை திருக்குறளின் தனித்தன்மையின் வெளிப்பாடாகத் திகழ்கின்றது . சாதி சமயங்களால் வறூபட்டவர்கள் அனைவரும் ஏற்கும் கருத்துப் பொதுமை, கற்பவர் நடுஞ்சில் ஆழப்பதியும் வண்ணம் எடுத்துரைக்கும் வெளிப்பாடும் இத திருக்குறளின் அற்புத வெளிப்பாடும் .

அந்த வகையில் முத்தர் பாவலர் என்றழைக்கப்படுகின்ற திருவள்ளுவரின் சில திருக்குறள்களை முன்வைத்துப் பசேலாம் என்று நம்புகிறேன் . அறத்தை வலியுறுத்துகின்ற அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால்

‘மனதுக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறன் ஆகுலநீர்பிற’ (34)

ஒருவன் தான் மனதில் குற்றமற்றவனாக இருக்க வேண்டும் . அதுவே அறம் ஆகும் . மற்றவையெல்லாம் ஆரவாரத்தன்மை உடையவையாகும் என்று மிகச் சிறப்பாக எமது வாழ்வில் மனதளவில் நாம் குற்றமற்றவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார் . மனதில் நாம் பல குற்றங்களாகக் காரணமாகக் கொண்டும் குற்றம் இழைத்துக்கொண்டும் மற்றவர்களுக்கு எப்படி நாம் நன்மை புரிய முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வகைகும் திருக்குறளாகும் .

அடுத்து பொறையுடமை 16. நாங்கள் பார்க்கும் போது சிலரது சில வார்த்தைகளைக் கட்டவடனே, நாம் சினம் கொள்வது ஏன்? எளிதில் கோபம் கொள்ளும் குணம் நம்மிடம் இருப்பதனால்தான் எளிதில் கோபம் எழக் காரணம். நாம் நம்மை அதிகம் விரும்புவதால்தான் மண், பணை, பொன் முதலான எல்லாப் பற்றுக்களையும் போல இதுவும் ஒரு பற்றுத்தான். பற்றுப் பிடிந்த பாத் திரம் தபய் மலை இழக்கிறது. பற்று என்பதும் ஒருவகை அழகை குதான். சூயப் பற்றாகிய அவ்வழக்கைக் கழுவக் கபிய தண்ணீர் தான் பொறுமை. சூயப் பற்று இல்லாதவனின் மனம் தபய் மலையாக இருக்கிறது. துறவியின் தபய் மலை தன்னம்பற்றியது. இல்லறவாசியின் பொறுமை பிறர் நன்மை கருதுவது. ஏனவோ அது துறவியின் தபய் மலையையிடச் சிறந்தது. உறுத்துகின்ற சூட சொற்களைப் பசேபவன் உயிரோடு இருப்பினும் இறந்தவனே! அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்வன் உலகப் பற்றுக்களை துறவாதிரும்பினும், யாவும் துறந்த துறவியினும் தபய் மலையானவன் ஆவான்.

‘துறந்தாரின் தபய் மலை உடையர் இறந்தார்வாய்
 இன்னாச் சொல் நோற்கிற் பவர்’ (159)

ஓழுக்க வரம்பைக் கடந்தவரின் வாயில் இருந்து வரும் வன் சொற்களை அதாவது தீயவர்களின் வறெக கத்தக்க சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவர், பற்றுக்களை விட்ட துறவியரினும் தபய் மலை உடையவராவார் என்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

62 ஆள்வினை உடமை என்ற அதிகாரத்தில் காணப்படும்

‘தயெவத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
 மயெவரத்தக் கபிலி தரும்’ (619)

ஒருவன் முயன்ற தொழில் ஊழ்வயத்தால் கருதிய பயன்கைக் கொடுக்கவில்லை ஆயினும், அம் முயற்சி உடம்பை வறுத்திய அளவுக்குக் கபிலி தரும் என விளங்க வகைகிறது இந்தக் குறள். இன்றைய கொரோனாக் காலத்துக்கு மிகப் பொறுத்தமாகவே நாம் இதனை எடுத்துக் கொள்ளலாம். நாம் செய்யின்ற எத்தொழிலாக இருப்பினும் பயன் தராவிட்டாலும் மனம் சோராது நாம் உற்சாகமாக நல்ல சிந்தனைகளோடு முயற்சி செய்த வண்ணமே இருக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது. உற்சாகமாக உழைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்றும் தற் கால வாழ்விலும் உற்சாகம் ஏற்படுத்தி அதற்குப் பயன் நிச்சயம் கிடக்கவும்; என்ற உணர்வமைகளுக்கு அளளித் தெளிக்கின்றது இந்தக் குறள்.

14 ஓழுக்க முடமை அதிகாரத்ததைப் பார்ப்போயனால
 ‘நன்றிக் குவித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்

என்றும் இடும்பை தரும்’ (138) என்ற திருக்குளில்; நல்லொழுக்கம் ஆனது நன்மைகளைக் காரணமாகும். தீயொழுக்கம் எப்பொழுதும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை அக்குறளின் மபிலம் எமது வாழ்வியலை அவதானிக்க முடிகின்றது. நாம் எவ்வளவுதான் பிறருக்கு நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் நாம் ஓழுக்கம் அற்றவர்களாக இருந்தால் அவை எதுவித பயனையும் அளிக்காது. அவற்றைப் பிறர் வேறே கண்ணோடாதான் உற்று நோக்குவார்கள். எனவே நம் வாழ்நாளில் ஓழுக்கத்தை

கடபைப்பிடித்து வாழ வணேட்டும் என்று விழிப்படயைச் செய்கிறது. நாம் ஒழுக்கும் அற்றவர்களாக வாழ ந்தால் அவை எப்போதும் துன்பத்தகைக் கொடுத்துக் கொண்டயேயிருக்கும் எனவே நாம் ஒழுக்கமுடயைவர்களாக வாழ்வை முன்னடுக்கவணேட்டும் என வலியுறுத்துகிறது இந்தக் குறள் .

அடுத்து பொருட்பாலில் பெரியாரைப் பிழையாமலை(90) என்ற அதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர் 'குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பினக் குடியொடு

நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து' (898) என்ற குறளினிடாக பெருமயையுடயைவர்களைய மனங்கள் தபயமயையானதாக இருக்கவணேட்டும் என்பதைச் சூட்டும் விதம் அலாதிதாக இருக்கின்றது. மலபைபோன்ற பெருமயையுடயைவர், ஓருவனை அழிந்துபோக வணேட்டும் என்று எண்ணினால் . அவன் இவ்வலகில் எவ்வளவு நிலபெற்ற செல்வமுடயைவன் ஆயினும் தனக்குடும்பத்தோடு அழிந்து விடுவான் என்று பயமுறுத்துகிறார் . எனவே எமது வாழ்வில் நாம் மற்றவர்களை மனதாலும் சாபமிடக்கிடாது என்பதைச் சூட்டிக் காட்டுகின்றார் . அது அவர்களையே அழித்துவிடும் என்று உணர்த்துகிறார் . ஏனவே நாம் இவற்றை எம் வாழ்நாளில் கடபைப்பிடிக் கவணேட்டும் என்ற சமிக அறிவியலபை புகட்டுகின்றார் .

அடுத்து நாம் அறத்துப்பாலில் அதிகாரம் ஒப்புரவறிதலை எடுத்துக் நோக்கினால் :

'பயன்மரம் உள்ளுர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
 நயனுடையான்கண்படின் ' 216 என்கிறார் மூதற்பாவலர்

பிறருக்கு உதவி செய்பவனிடத்தில் செல்வம் உண்டாகுமானால் , அது ஊரின் நடுவவே உள்ள பயன் மிக்க மரத்தில் பழம் பழுத்தது போன்றதாகும் . எமது வாழ்நாளில் சிலர் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் பின்நிற்பவர்கள் . தாம் தமது குடும்பம் என்று சமித்தோடு ஓட்டாது தமக்கென்றே ஓரு வாழ்வைப் பிரதிபலித்து விட்டுச் செல்கிறார்கள் . அதில் எவ்வகையான மகிழ்ச்சியகை காணுகின்றார்களோ தரெய்வில்லை. அதன் அர்த்தமும் புரிவதில்லை. அதில் காணும் இன்பம் எத்தகயைது என்று அவர்களுக்குத் தான் தரெயும் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இக்குறள் மபிலம் மாதானுபங்கி (திருவள்ளுவரின் மறுபயர்) அழகாக உதவி செய்பவர்களைப் பயன் மிக்க மரத்தில் குலுங்கிக் காட்சி தரும் அழகிய பழங்களாக மனதகைக் குளிரச் செய்கின்றார் .

அழுக்காறாமலை 17 மனிதன் விரும்பிப் பெறுவது பறே எனப் பரே பெற்றது. கல்வி, செல்வம் முதலான பறேகளிலெல்லாம் சிறந்தபறே பொறாமலை எனும் நோய் இல்லாமலை. காரோனா (கொள்ளை) நோய் பரவும் ஊரில் அந்த நோயால் பீடிக் கப்படாதவன் பெரும் பறே பெற்றவன் . மற்றவரின் வாழ்வகைக் கண்டு

சகிக்காமலே மாய்ந்து போவோர் வாழும் உலகில் , பொறாமலை நோய் பீடிக் கப்படாதவன் பெரும் பறே பெற்றவன் . பிறர் செய்யும் தீ மயை மன்னிப்பது பொறாமலை, பிறர் அடயையும் நன் மயைபைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமலை பொறாமலை. பொறாமலைக் காரன் தன் எரிச்சலால் , மனப்புழுக்கத்தால் மற்றவரை எப்பிடிக் கடுக்கலாம் என்ற சிந்தனையிலயே பொன்னான பொழுதயைலெல்லாம் கழிப்பான் , அதனால் அமதையை இழப்பான் . அரிய நட்பை உறவை இழப்பான் . அன்பான மனைவி மக்களின் இனிய பசேசகைக் கட்டைபதை இழப்பான் , உண்ண மாட்டான் , உறங்க மாட்டான் அவன் அடயையும் இன்னலும் இழப்பும் ஏராளமாகும் . இவ்வாறு மனிதனை ஆட்டி அலகைக் கும்

பொறாமகைக் குணம் இல்லாமல் இருப்பதே அரிய பறே. புறத்தே பொருளதைத் தடீபி வபைப்து பரீய பறே ஆகாது அகத்தே பொறாமகை அணுகாதவாறு பணிக் காத் தலே விழுவியப் பறே ஆகும்.;

‘விழுவ்பறே நின் அஃதொப்ப்து இல்லையார் மாட்டும்’
அழுக்காற்றின் அன்மை பறின்’ 162

எவரிடத்தும் பொறாமகை கொள்ளாத் தன்மையே பறெர்க்கரிய பறோகும். அதற்கு இணையான பறே வறெறொன்றும் இல்லை. பொறாமகை இன்மை பொழியும் நன்மையே

இல் வாழ்க்கை -5- அதிகாரத்தில்

‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணுறையும’
தயெ வத்துள் வகைகப்டும்’

என்ற குறையைப் பார்ப்போமயோனால் இவ்வூலகத்தில் வாழ்வணேட்டிய முறைப்படி வாழ்கின்றவன், மலேலகத்திலுள்ள தவேர்களும் ஒருவனாக மதிக் கப்டுவான். அதாவது நாம் வாழும் சமிகத்தக்துக்கு முன் மாதிரியான நல்ல வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டுபவன் உயர்ந்தவனாகக் கணிக் கப்டுகின்றான். சமிகத்தக்துக்கு எதாவது ஒரு வகையில் பங்களிப்பைச் செய்பவன் அவன் மறைந்த பின்னும் வணங்கப்படுகின்றான். திருக்குறளின் சிறப்புக் கருதி வணக்கத்திற்குரிய டாக்டர் ஜி.யு.போப்போன்ற பல அறிஞர்கள் அதனை பலவறே மொழிகளிலும் மொழியெயர்த்து பரெமகை சரேத்துள்ளனர். நாம் பிறந்த இவ்வூலகம் உயர்நிலை பறெவணேட்டும் என்ற உணர்வால் உந்தப்பட்டதுச் செயற்பட்ட சகோகரட்டீஸ் (எழுஉசயவநள). பிளறேரோ (Pடயவழ) ரபிசோ (சுழரளளநயர) போன்ற மிகச் சிறந்த சிந்தனாயளர்களின் வழிகாட்டல்கள் பலவற்றையும்குறிப்பிடலாம். அந்த வகையில் உலகமக்களின் நல்வாழ்வு வாழ்வழிகாட்டிய சிந்தனாயளர்களில் பரெமகையோடு வீற்றிருக்கும் திருவள்ளுவரைப்போற்றி வணங்குவோம்.

22.1.2021

navajothybaylon@hotmail.co.uk